

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань фінансів, податкової та митної політики

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-28-07, факс 255-25-91

№ 04-32/9-95 (18296)

"24" січня 2020 р.

Міністерство фінансів України

Копія:

Ісаєв М.В.

Щодо розгляду
електронної петиції

У Комітеті Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики за дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. (від 13.01.2020 року) розглянуто електронну петицію Ісаєва М.В. від 01.10.2019 року з пропозиціями, зокрема, щодо внесення змін до окремих законодавчих актів України в частині встановлення граничної рентабельності виробництва всіх товарів (робіт, послуг), введення додаткового податку на надприбуток, скасування податку на додану вартість.

У зв'язку з тим, що запропоновані пропозиції потребують проведення аналізу впливу на доходну та видаткову частини бюджету, та зважаючи на функції Міністерства фінансів України щодо формування фінансової, бюджетної та податкової політики у державі, відповідно до норм Закону України "Про комітети Верховної Ради України" направляємо зазначену електронну петицію для розгляду та надання відповіді заявнику, копію якої направити в Комітет у встановлений законодавством термін.

Додаток: на 2 арк. - у першу адресу.

Голова Комітету

Д.О. Гетманцев

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
(Мінфін)

вул. М. Грушевського 12/2 м. Київ 01008 тел. (044) 206-59-47, факс 425-90-26
e-mail: infomf@minfin.gov.ua, код ЄДРПОУ 00013480

від _____ 20__ р. № _____ На № _____ від _____ 20__ р.

Ісасв М. В.

Верховна Рада України
Комітет з питань фінансів, податкової
та митної політики

Про розгляд електронної петиції

Шановний пане Ісасв!

Міністерство фінансів України відповідно до листа Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики від 24.01.2020 № 04-32/9-95(18296) розглянуло Вашу електронну петицію від 01.10.2019 з пропозиціями щодо внесення змін до законодавства і повідомляє.

Щодо встановлення граничного рівня рентабельності виробництва всіх товарів (робіт, послуг) та запровадження додаткового податку на надприбуток

Пропозиція щодо встановлення граничного рівня рентабельності на всі товари та введення на частину прибутку, яка отримана понад граничну рентабельність, додаткового податку на надприбуток призведе до ускладнення адміністрування податків та виглядає дещо дискусійною. Адже, не дивлячись на певну соціальну спрямованість, вона не виключає посилення фіскального тиску на платників податку, ускладнення процедури адміністрування податків, може спричинити зростання рівня «тінізації» прибутку суб'єктами господарювання, що призведе до протилежного результату – до зменшення надходжень від податків до бюджетів, та, як наслідок, ускладнить виконання державою економічних та соціальних програм. Також це може негативно вплинути та призвести до погіршення позиції України у рейтингу простоти ведення бізнесу Doing Business за показником легкості сплати податків («paying taxes»).

Поряд із цим слід зазначити, що основні засади господарювання в Україні і регулювання господарських відносин, що виникають у процесі організації та здійснення господарської діяльності між суб'єктами господарювання, а також між цими суб'єктами та іншими учасниками відносин у сфері господарювання, визначаються Господарським кодексом України (далі – ГКУ).

Зокрема, ГКУ встановлює, що суб'єкти господарювання використовують у своїй діяльності вільні та державні регульовані ціни (пункт 3 статті 189 ГКУ).

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B04000000A9A92C00E9DC7900

Підписувач Ходаковський Павло Вікторович

Дійсний з 01.10.2019 0:00:00 по 01.10.2021 0:00:00

Міністерство фінансів України

11210-13/1-449/670 від 25.02.2020

Статтею 191 ГКУ передбачено, що державне регулювання цін здійснюється згідно із Законом України «Про ціни і ціноутворення».

Так, Законом України від 21.06.2012 № 5007-VI «Про ціни і ціноутворення» (далі – Закон № 5007) визначені основні засади цінової політики і регулювання відносин, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін, а також здійснення державного контролю (нагляду) за спостереженням у сфері ціноутворення.

Державна цінова політика є складовою частиною державної економічної та соціальної політики і спрямована на забезпечення розвитку національної економіки та підприємницької діяльності; протидії зловживанню монопольним (домінуючим) становищем у сфері ціноутворення; розширення сфери застосування вільних цін; збалансованості ринку товарів та підвищення їх якості; соціальних гарантій населенню в разі зростання цін; необхідних економічних гарантій для виробників; орієнтації цін внутрішнього ринку товарів на рівень цін світового ринку (стаття 4 Закону № 5007).

Закон № 5007 визначає, що державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, мають істотну соціальну значущість, на товари, що виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку, а також можуть запроваджуватися на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції. Державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію) та прибуток від його продажу (реалізації)).

Щодо скасування податку на додану вартість

Податок на додану вартість був введений більше 50 років тому і на сьогодні є найважливішим джерелом податкових надходжень більш ніж у 140 державах (до таких держав, зокрема, належать Австрія, Велика Британія, Франція, Німеччина, Латвія, Ізраїль, Канада, Туреччина, Росія, Японія).

Цей податок є податком на внутрішнє споживання товарів та послуг. За своєю сутністю податок на додану вартість є непрямим податком, сума якого сплачується в ціні товарів та послуг і перераховується платником податку до бюджету. Платниками податку на додану вартість є юридичні особи та фізичні особи – підприємці, які зобов'язані здійснювати утримання та внесення до бюджету сум податку, що сплачується покупцем при придбанні товарів/послуг.

Слід зазначити, що податок на додану вартість не має індивідуального характеру, як, наприклад, податок з доходів фізичних осіб, і не підлягає ідентифікації для кожного покупця окремо.

Споживач, купуючи товари, послуги, оплачує їх вартість з урахуванням податку на додану вартість, а продавець акумулює такий податок і, будучи платником цього податку, перераховує його до бюджету.

Такий підхід справляння податку на додану вартість відповідає міжнародній практиці, зокрема Директиві Ради 2006/112/ЄС від 28.11.2006 про спільну систему податку на додану вартість.

Відповідно до Угоди про Асоціацію домовлено про співпрацю між Україною та Європейським Союзом, зокрема, передбачається поступове наближення до структури оподаткування, визначеної в *aquis communautaire*. Додаток XXVIII до цієї Угоди містить перелік усіх директив Європейського Союзу, до яких має наближатися законодавство України, та включає Директиву Ради № 2006/112/ЄС від 28.11.2006 щодо спільної системи податку на додану вартість.

Цей податок є найбільш вагомим джерелом надходження доходів до Державного бюджету України, забезпечуючи більше 40 відсотків усіх податкових надходжень.

Відміна податку на додану вартість на товари/послуги може спричинити розбалансування Державного бюджету України на відповідний рік, і, як наслідок, невиконання його видаткової частини, та зумовить необхідність вишукувати додаткові кошти для покриття дефіциту бюджету, зокрема за рахунок впровадження нових податків, зборів.

Водночас слід зауважити, що у значній мірі за рахунок цього податку держава здійснює фінансування соціальних програм – підтримку малозабезпечених громадян, пенсіонерів та осіб з інвалідністю шляхом часткової оплати за рахунок бюджету комунальних платежів, проїзду громадським транспортом, фінансування охорони здоров'я.

Крім цього, значна кількість соціально значущих товарів (послуг) не оподатковується податком на додану вартість, зокрема – плата за постачання послуг із доставки пенсій, міський транспорт, товари для осіб з інвалідністю тощо.

Ураховуючи зазначене, скасування податку на додану вартість не підтримується.

З повагою

Заступник Міністра

Павло ХОДАКОВСЬКИЙ